

[Ellen Strange Petersen.]

af mexicansk fader og dansk moder. Barnets forældre er separerede, og moderen har forældremyndigheden nu. Karin opholdt sig i 1966 her i landet, men blev bortført af faderen. Først efter årelang kamp og med store økonomiske ofre er det lykkedes moderen at få sit barn igen. Jeg mener, at barnets retsstilling ville have været en anden og bedre, hvis det fra fødslen kunne have været dansk. Og Karins sag er langt fra enestående.

Vi møder tilsvarende sager, omend heldigvis ikke altid så dramatiske som denne, hver gang vi har møde i indfødsretsudvalget. Hele udvalget erkender, at problemet eksisterer, uden at vi endnu i fællesskab har kunnet finde en løsning på det, og ser det gerne overvejet i samråd med de andre nordiske lande. Jeg håber, at sagen meget snart må kunne rejses på nordisk plan. Jeg ved, at man har tilsvarende problemer i de andre nordiske lande, og derfor håber jeg, at man inden alt for længe kan nå til en løsning inden for det fællesnordiske lovsamarbejde, som der navnlig på indfødsretslovgivningens område er vundet høvd på. Personligt mener jeg, at den bedste løsning vil være, om børn født af en dansk mor og en udenlandsk far ved fødslen får begge forældres nationalitet. Det dobbelte statsborgerskab kunne tidsbegrænses til f. eks. barnets 18. år. Så langt er udvalget imidlertid ikke kommet med sine overvejelser, og jeg skal heller ikke afvise, at der kan være andre løsninger. Det vigtigste er, at sagen bliver taget op, og at man med Karinsagen og lignende tilfælde in mente får skabt de bedst mulige vilkår for børnene.

Johan Philipsen: Venstre kan tiltræde dette lovforslag; det har venstres udvalgsmedlemmer jo i øvrigt ved deres underskrift bekræftet.

Jeg vil gerne fremkomme med en kommentar til de udtalte ønsker om en yderligere harmonisering af nordisk indfødsret. Sådan blev det sagt. Vi har jo en harmonisering af nordisk indfødsret, og det, der tænkes på, er formodentlig en yderligere liberalisering af nordisk indfødsret. Jeg kan næppe se, at vi kan komme stort længere ad den vej, og de tanker, man fra anden side har gjort sig om, at vi skulle have en fælles nordisk statsborgerret, anser jeg for urealisable. Det ville

øjeblikkelig medføre, at vi skulle have ændringer i vore valgløve, og det kan formodentlig ikke være meningen, at man i påkommende tilfælde skulle have valget i alle tre lande. Jeg tror ikke, man kan få et samlet Norden ad bagvejen ved ændringer i diverse love. I øvrigt er det min opfattelse, som jo er gået igen i de mange forhandlinger i udvalget — det er også fremført fra svensk side — at vi næppe heller kan komme længere med hensyn til afkortning af tidsfristen, hvorefter en udenlandsk kvinde, der gifter sig i Danmark, opnår dansk statsborgerret. Det er også min opfattelse, at den tidsfrist, vi nu har, af mange grunde, også af hensyn til den udenlandske kvinde, der kommer til landet, ikke bør afkortes.

Og så forstår jeg så vældig godt de synspunkter, som fru Ellen Strange Petersen rejser. Jeg er også villig til på venstres vegne i enkeltsager fra gang til gang at følge fru Ellen Strange Petersen, måske også helt til dørs, men jeg gør opmærksom på, at efter min opfattelse er der en væsensforskel, alt efter om forældrene vil leve i Danmark eller i udlandet. Hvis forældre, der oprindeligt havde forskellig nationalitet, vil leve og bo med deres børn i udlandet, må det efter min vurdering tælle stærkt; så må vi hjælpe de enkelttilfælde, der kommer i klemme i den situation. Kort fortalt: mit synspunkt må være dette, at vi i videste omfang må undgå statsløshed. Vi må også undgå dobbelt statsborgerskab. Hovedsynspunktet må være dette: til ét folk de alle hører, som sig regner selv dertil.

Jens Peter Jensen (Agerskov): Lovforslaget om ændring af lov om dansk indfødsret har været drøftet i udvalget, og det er afgivet en betænkning, hvori der er givet udtryk for, at ændringer i den danske indfødsretslov som hidindtil må ske inden for rammen af det fællesnordiske lovsamarbejde. Vi fra det radikale venstre kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, som det foreligger, uændret.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg takker for udvalgets behandling af lovforslaget og for den enstemmige indstilling. Jeg har med stor interesse lyttet til de synspunkter, der har været fremme her. Jeg er jo bekendt med, at der har været gjort et